

ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกของพนักงานและลูกจ้าง
กรณีส่วนเกินสิทธิความคุ้มครองของบริษัทประกัน

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรออกระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกของพนักงานและลูกจ้าง กรณีส่วนเกินสิทธิความคุ้มครองของบริษัทประกัน เพื่อให้พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๙ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อ ๔ (๑) (๖) แห่งระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ ว่าด้วยสวัสดิการ และสิทธิประโยชน์สำหรับพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ ว่าด้วยสวัสดิการ และสิทธิประโยชน์สำหรับพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๙ (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๕) คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จึงได้ออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกของพนักงานและลูกจ้างกรณีส่วนเกินสิทธิความคุ้มครองของบริษัทประกัน พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

“พนักงาน” หมายความว่า ผู้ที่สำนักงานจ้างไว้ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ที่สำนักงานจ้างบุคคลภายนอกมาปฏิบัติงานให้แก่สำนักงาน ซึ่งผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายเป็นผู้พิจารณาจ้าง

“ผู้ป่วยภายใน” หมายความว่า พนักงานหรือลูกจ้างที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลอย่างน้อยหกชั่วโมงหรือกว่านั้น และต้องเสียค่าห้อง และค่าอาหารประจำวันในการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

“ผู้ป่วยภายนอก” หมายความว่า พนักงานหรือลูกจ้างที่ได้รับการรักษาพยาบาลในแผนกผู้ป่วยนอกหรือในห้องรักษาฉุกเฉินของสถานพยาบาล รวมทั้งกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างได้รับการคัดลอกกรรมผ่าตัดเล็กโดยไม่ได้ได้รับการรักษาเป็นผู้ป่วยภายใน

“อุบัติเหตุ” หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันจากปัจจัยภายนอกร่างกายของพนักงานหรือลูกจ้าง และทำให้เกิดผลโดยพนักงานและลูกจ้างมิได้เจตนาหรือมุ่งหวังให้เกิดขึ้น

“บริษัทประกัน” หมายความว่า บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทประกันวินาศภัย แล้วแต่กรณี ที่เป็นคู่สัญญา กับสำนักงาน

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลของทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐและสถานพยาบาลเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดตั้งหรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“ส่วนเกินสิทธิความคุ้มครอง” หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นจริง โดยพนักงานหรือลูกจ้างได้รับสิทธิความคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลจากบริษัทประกันซึ่งเป็นคู่สัญญากับสำนักงานเต็มจำนวนแล้วและมีส่วนเกินสิทธิที่สถานพยาบาลเรียกเก็บเงินจากพนักงาน หรือลูกจ้าง และให้มีความหมายรวมถึงค่ารักษาพยาบาลที่อยู่นอกเหนือความคุ้มครองของบริษัทประกัน

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า เงินที่สถานพยาบาลเรียกเก็บในการรักษาพยาบาล ดังนี้

(๑) ค่ายา ค่าเวชภัณฑ์ ค่าเลือด และส่วนประกอบของเลือด หรือสารทดแทน ค่าอาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค

(๒) ค่าอวัยวะเทียม ค่าซ่อมแซมอวัยวะเทียม และอุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค

(๓) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค ค่าทันตกรรม ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายหรือจิตใจที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีพ แต่ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ ค่าพยาบาลของแพทย์และค่าบริการอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน ที่มีลักษณะเป็นเงินตอบแทนพิเศษ

“ค่าทันตกรรม” หมายความว่า การตรวจฟัน การเอกซเรย์ฟัน การถอนฟัน การอุดฟัน การขูดหินปูน การรักษารากฟัน การผ่าตัดฟันคุด การรักษาโรคเหงือกอักเสบ การใส่เดือยฟัน การครอบฟัน การทำฟันปลอม แต่ไม่รวมถึงการฝังรากเทียม การปลูกกระดูก การจัดหรือดัดฟัน

ข้อ ๔ ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยภายในและผู้ป่วยภายนอก โดยให้ใช้สิทธิความคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลจากบริษัทประกันก่อน แล้วจึงให้ใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลส่วนเกินสิทธิความคุ้มครองตามลำดับทั้งกรณีที่อยู่ในความคุ้มครองของบริษัทประกัน และที่อยู่นอกเหนือความคุ้มครองของบริษัทประกัน

การใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่เกินสิทธิความคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกได้ไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อปี ทั้งนี้ โดยไม่รวมค่าทันตกรรม

ข้อ ๕ การเบิกค่ารักษาพยาบาลส่วนเกินสิทธิความคุ้มครองที่เป็นค่าทันตกรรม ให้เบิกได้ เฉพาะกรณีการรักษาโรคเหงือกอักเสบ การใส่เดือยฟัน การครอบฟัน การทำฟันปลอม ไม่เกินห้าพันบาทต่อปี

ข้อ ๖ ให้พนักงานหรือลูกจ้าง ยื่นคำขอเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลส่วนเกินสิทธิความคุ้มครองตามแบบฟอร์มที่สำนักงานกำหนด พร้อมแนบต้นฉบับหรือสำเนาใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๗ ให้พนักงานหรือลูกจ้าง ยื่นคำขอเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลส่วนเกินสิทธิความคุ้มครองต่อสำนักงาน ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับจากวันที่ได้ระบุไว้ในใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๘ กรณีมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของผู้อำนวยการให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สุพัฒน์พงษ์ พันธมีเชาว์

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ